

§ 3. (40. Possunt procedere etiam irrequisitis diocesanis : Alexander IV, constit. 9, incip. *Ad capiendum*. (41. Inquisitor cum episcopo, et sine eo, et contra potest citare in causis hæresis: Clementina de hæreticis, cap. *Multorum* 1, § *Propter*. (42. Inquisitor et episcopus possunt conjunctim et divisim procedere in causis hæresis, sed communiter sententiant; et si non conveniunt, referunt ad Papam: cap. *Per hoc*, de hæreticis in 6. (43. Debent communicare processus, quando divisim procedunt. Extravagant. de hæreticis, cap. *Ex eo*. (44. Inquisitor sine episcopo non potest carcerare duro vel arcto carcere qui datur ad pœnam. Clementin. de hæreticis, cap. *Multorum* 1, § *Propter*. (45. Inquisitor sine episcopo vel vicario non potest dare tormenta nec sententiare; si vero intra octo dies non possit inquisitor habere copiam episcopi vel vicarii ejus, et econtra, potest alteruter se solo id facere, postquam se requisierint: cit. Clementina, cap. *Multorum* 1, § *Propter*; Urbanus IV, constit. 2, incip. *Licet*, § 5. (46. Potest tamen episcopus aut vicarius inquisitori, et hic illis committere suas vices in dictis casibus, si nolint adesse; alias irritum est quod fit: cit. Clement. *Multorum*. (47. Vacante vero sede episcopali, loco episcopi requirendus est officialis capituli, seu vicarius capitularis, eodem modo quo supra; alias nulla est sententia: cit. Clementina *Multorum*. (48. Inquisitor cum episcopo vel vicarii consensu potest privare hæreticum officio et beneficio, et privatum declarare, excepto si episcopus contulit beneficium hæretico scienter, quia tunc sine eo sententiat; cap. *Ut commissi*, de hæreticis in 6. (49. Inquisitor non tenetur reddere rationem episcopo de expensis factis in causis hæresis: Extravagant. de hæreticis, cap. *Ex eo*.

(50. Inquisitores procedere possunt in omnibus contra fidem, ut circa hæreticos, fautores, receptatores, et suspectos de fide: Clementina de hæreticis, cap. *Multorum* 1, § *Propter*. (51. Possunt procedere contra impediens suum officium, contra non juvantes, si requiruntur, etiamsi sit communitas, princeps, magistratus, etc.: cap. *Statutum* 9, de hæreticis in 6. (52. Inquisitores procedunt contra Saracenos, vel alios qui facti Christiani redeunt ad sectam: Gregor. XI, constit. 2, incipient. *Admodum*. (53. Item contra Saracenos qui Christianos ad sectam suam trahunt: Gregorius XI, ib. (54. Item contra omnes maleficos et sortilegos qui malum aliquod procurant: Innocent. VIII, constit. 1, incip. *Summis*. (55. Item contra astrologos judiciarios, et alios magos, sortilegos, divinatores, et hujusmodi: Sixtus V, constit. 17, incip. *Cæli et terræ Creator*. (56. Inquisitores procedunt contra maleficos et sortilegos cum diabolo pactum facientes, a fideque apostatando alios lædentes: Gregorius XV, constit. 46, incip. *Omnipotens*. (57. Item procedunt contra astrologos qui de statu reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut ejus consanguineorum judicia

facere, nec non contra eos qui illos desuper consulere præsumserint, cum innovatione dictæ constitutionis Sixti V, Urban. VIII, constit. incip. *Inscrutabilis*. (58. Item contra impediens neophytos, ne fidem complectantur: Paul III, constit. 32, incip. *Cupientes*, § 8. (59. Item contra hæreticos judicialiter confessos, et obstinatos, etiam istorum diocesanis irrequisitis: Alexander IV, constit. 6, incip. *Ad capiendum*. (60. Item contra hæreticos, eorumque fautores se negotio inquisitionis opposcentes: Innocent. IV, constit. 16, incip. *Quia*.

(61. Inquisitores procedunt contra prædicantes doctrinam scandalosam, vel fidei contrariam, etiam regulares: Paul III, constit. 30, incip. *In Apostolici*. (62. Item contra omnes etiam regulares audentes in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, et aliis quibuscunque actibus publicis asserere quod beatissima Virgo fuerit concepta eum peccato originali: Sac. congr. sanctæ Romanæ et universalis Inquisitionis in palatio apostolico, coram Paulo V, sub die 31 Augusti 1617. Quod postea ad audentes asserere idem in sermonibus et scriptis privatis extendit: eadem sac. congr. coram Gregorio XV, sub die 24 maii 1622.

(63. Item contra eos qui utuntur litaniiis novis non approbatis ab Ecclesia vel sacra congregatione Rituum: Clem. VIII, constit. 22, incip. *Sanctissimus*. (64. Item contra non ordinatos ad presbyteratum missam celebrantes, vel pœnitentiæ sacramentum ministrantes: Gregor. XIII, constit. 21, incip. *Officii nostri*; Clemens VIII, constit. 81, incip. *Etsi alias*; Urbanus VIII, constit. 79, incip. *Apostolatus*. (65. Item contra sacerdotes qui mulieres pœnitentes in actu confessionis ad actus inhonestos sollicitant: Pius IV, constit. 31, incip. *Cum sicut*. Et Gregor. XV, constit. 54, incip. *Universi*, hoc extendit ad sacerdotes sollicitantes quascunque personas ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis perpetranda, quomodolibet in actu confessionis sacramentalis, vel antea, vel post immediate, seu occasione, vel prætextu confessionis, etc. (66. Item contra confessarios negligentis monere pœnitentes ut denuntient sollicitantes aut docentes eos non teneri: Gregor. XV, in d. Constitut. *Universi*, § 7.

(67. Inquisitores procedunt contra testes falsum in causis fidei deponentes, eosque curiæ sæculari tradere possunt: Leo X, constit. 29, incip. *Intelleximus*. (68. Item procedunt contra Christianos ad Judæorum ritus transeuntes, et Judæos conversos ad illos redeuntes: Nicolaus IV, constit. 1, incip. *Turbato*. (69. Inquisitores libere procedere possunt contra Judæos et alios infideles paganos in sequentibus casibus: 1° si negaverint quæ circa fidem communia sunt cum Christianis; 2° si dæmones invocaverint aut eis immolaverint; 3° si quem Christianum hæc docuerint, vel ad ea perduxerint; 4° si hæreticas blasphemias dixerint; 5° si Christianos a fide devierint; 6° si infideles ad fidem Christi transire im-

pediverint; 7° si hæreticos scienter receptaverint; 8° si libros hæreticos, thaludicos, aut alios judæicos quomodolibet damnatos tenuerint; 9° si hostiam salutarem, aut crucem, et similia, vel Christianos deriserint; 10° si nutrices Christianas retinuerint, vel eadem illa die qua Eucharistiæ sacramentum sumpserint, vel etiam diebus sequentibus, lac in latrinas effundere coegerint: Gregor. XIII, constit. 70, incip. *Antiqua Judæorum*; et concordat constit. 20 Clem. VIII, incip. *Cum Hebræorum malitia*. (70. Item procedere possunt contra eos qui dicunt usuram non esse peccatum. Clement. de Usuris cap. unic., § *Sane*.

(71. Inquisitores et episcopi tenentur procedere in omnibus causis contra fidem, ac omittentes id facere incurrunt excommunicationem Papæ reservatam: Clement. de hæreticis, cap. 1, § *Verum*. (72. Tenentur procedere sine acceptione personarum; cap. *Qualiter de accusat*. (73. Tenentur exigere juramentum ab omnibus officialibus sui tribunalis de secreto et fidelitate servandis: Clement. de hæreticis, cap. 1, § *Porro*; Innocent. IV, constit. 10, incip. *Ad extirpandam*. (74. Item tenentur dare juramentum secreti advocato et procuratori reorum, et aliis quibuscunque manifestant dicta testium, et delicta, ut possit in causa procedi: cap. *Statuta* 20, de hæreticis in 6. (75. Tenentur prohibere ne sæculares in causis fidei se ingerant, et per censuras detererere: Leo X, constit. 43, incip. *Honestis*. (76. Sixtus IV, constit. 19, incip. *Sacri*, statuit ut inquisitores ordinis Prædicatorum non procederent contra fratres ord. Minorum, et e contra; sed modo non est in praxi. Item ibidem statuit ut inquisitores ordinis Minorum et Prædicatorum a suis generalibus possint corripri, processari, puniri, et privari; sed modo non est in praxi.

(77. Inquisitores possunt absolvere judicialiter omnes hæreticos, qui pœnitentes hæresim abjurant et ad fidem revertuntur: Alexand. IV, constit. 18, incip. *Cupientes*, cap. *Ut officium* 11, de hæreticis in 6. (78. Item possunt absolvere judicialiter etiam alios fautores, receptatores, credentes, infamatos, seu suspectos de hæresi: ibidem, et Urbanus IV, constit. 2, incip. *Licet*. (79. Item possunt non publicare nec debent nomina testium examinatorum in causa hæresis: Urbanus IV, constit. 2, incip. *Licet*, § 9; Pius IV, constit. 26, incip. *Pastoralis*. Possunt tamen illa publicare viris illis de quorum consilio sententia danda est, et hoc sub secreto; ibidem. (80. Inquisitores possunt committere citationes et examinationes testium: Urbanus IV, constit. 2, incip. *Licet*, § 10. (81. Item possunt procedere *appellatione remota*: Clemens VII, constit. 22, incip. *Placuit*. Item in causis fidei possunt delegare et revocare delegationes: Clemens VII, in cit. constit. *Placuit*. (82. Inquisitores possunt concedere licentias portandi armat tot ministris quot per viam sibi sunt necessarii dum procedere debent in causa aliqua: Joann. XXII, constit. 9, incip. *Exigit*; Cle-

ment. de hæreticis, cap. *Nolentes*. Sed caveant ne abutantur hac facultate: Clement. ibidem. (83. Possunt concedere indulgentiam 40 dierum iis qui suæ convocationi intersunt pro exsequendo officio, seu suis concionibus pro fide habitis intersunt: Urbanus IV, const. 2, incip. *Licet*, § 12; Innocent IV, constit. 16, incip. *Quia*; Alexander IV, constit. 18, incip. *Cupientes*; apud card. Petra tom. III, comm. ad Constitut. 16, Alex. IV, num. 9.

(84. Inquisitores et eorum officiales non possunt conveniri, excommunicari, suspendi, etc., neque ab ordinariis, neque a legatis Papæ, sine licentia Papæ: Urbanus IV, const. 4, incip. *Ne Inquisitionis*; Extravagant. de hæreticis, cap. *Cum Matthæus*. (85. Inquisitores non possunt in causis sui officii impediri a gubernatoribus aut aliis quibuscunque sub pœnis excommunicationis, etc.: Paulus III, constit. 30, incip. *In Apostolici*. Ipso facto excommunicat Julius III, constit. 11, incip. *Licet a diversis*. Inquisitores non possunt vindicari ab alio quam a Papa vel sacra congregatione Romana de processu male facto et aliis: Pius IV, constit. 48, incip. *Dudum*. (86. Inquisitores Hispaniarum in S. Officio sine Papæ licentia nullam innovationem pati possunt: Sixtus V, constit. 74, incip. *Immensa*, § 5.

(87. Inquisitoris etiam majoris officium non excusat episcopum a residentia in propria diocesi: Sacra congreg. Concil., teste Gonzalez, ad reg. 8, Cancellariæ gloss. 43, num. 164; Barbosa Summ. Apostolicar. decision., verb. *Inquisitores*, num. 10. (88. Nec etiam excusat parochum a residentia: eadem S. Congr. conc. penes Nicol. Garciam, de Benefic., p. 3, cap. 1, num. 24; et Barbosa loc. cit., num. 10. (89. Si officiales et familiares tribunalis S. Inquisitionis sint canonici et hujusmodi, non lucrantur distributiones in absentia ob tale officium, nisi speciali Sedis Apostolicæ privilegio muniantur: Sac. congreg. Conc. in Toletana 4 Jun. 1594, et in Mediolanensi 3 Februarii 1635. (90. Imo, sine speciali privilegio neque lucrantur distributiones inquisitores ipsi, si sint canonici, et absint propter sanctum inquisitionis officium: ead. Sac. Congr. in citatis decretis, et rursus in Romana servitii Chori 23 Sept. 1690. (91. Familiares tribunalis S. Officii non satisfaciunt præcepto annuæ communionis per hoc quod in communione generali fieri solita feria quinta in Cœna Domini ab inquisitoribus Eucharistiam sumpserint, sed illam sumere debent a proprio paroco, ut resolvit sac. Congreg. Conc. in Neapolitana 3 Julii 1666. Nec iidem inquisitores cognoscere possunt de adimplimento ejusdem præcepti a suis familiaribus, ut suprema Inquisitio resolvit; apud cardin. Albit. de Inconstant. in Fide, cap. 29, num. 51; card. Petram tom. III, Comment. ad Constit. 29; Innocent. IV, n. 17.

(92. Vicarius S. Officii permittens officialibus sæcularibus ut propria auctoritate perquisitionem faciant, incurrit excommunicationem, et datur archiepiscopo facultas

delegandi quemcunque confessarium approbatum pro ipsius absolute: sacr. congregat. Immunit. 29 Julii 1673, lib. 1, decret. Altovit., pag. 824. (93. Vicarius S. Officii ob extractionem factam a loco immuni in personam sacerdotis, ob prætersam celebrationem duarum missarum, censetur incurrisse, et datur facultas ipsum absolventi: sacr. congreg. Immunit. in Auximana 19 Novembr. 1680, lib. II decret. Altov., pag. 2088. (94. Ministri inquisitoris S. Officii qui de ejus mandato, in causa homicidii P. vicarii inquisitionis patrati a quodam religioso, fecerunt recognitionem cadaveris in loco immuni, et deinde extraxerunt dictum homicidam a conventu suæ religionis, et ad carceres S. Officii adduxerunt, ex utroque capite censuras contraxerunt: sacr. congregat. Immunit. in Cremonen. 1 Aprilis 1704, lib. III decret. Vallew., pag. 369.

(95. Sacræ inquisitionis Officium procedere debet juxta suas facultates et stylum contra confessarios exquirentes a pœnitibus complicum nomina, si suspecti sint de pravo dogmate: Bened. XIV, tom. II, constit. 8, incip. *Ubi primum*. Vide etiam in nostro II tomo verb. *Complex*: ubi affertur dicta pontificia dispositio.

(96. Affertur decretum sanctæ universalis Inquisitionis super perpetua inhabilitate sacerdotum ad turpia sollicitantium, vel sacrificio missæ abulentium ad sortilegia.

Feria v, die 5 Augusti 1743.

In generali congregatione sanctæ Romanæ et universalis Inquisitionis habita in palatio apostolico Quirinali, coram sanctissimo domino nostro Benedicto divina Providentia Papa XIV, et eminentiss., ac reverendiss. DD. S. R. E. cardinalibus adversus hæreticam pravitatem inquisitoribus generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster sollicite animadvertens quam grave sit delictum illorum perditorum hominum qui sacrosancto missæ sacrificio ac salutaris pœnitentiæ sacramento, ad animarum reparationem a Christo Domino institutis, in illarum perniciem et damnationem abutuntur, decrevit quod in posterum sacerdotes tam sæculares quam regulares cujuscunque ordinis, instituti, congregationis, et societatis, etiam de necessitate exprimendæ, vel in actu sacramentalis confessionis, sive illius occasione aut prætextu ad turpia sollicitantes, vel sacrificio missæ abutentes ad sortilegia, præter pœnas a jure, et apostolicis constitutionibus, ac signanter san. me. Sixti V et Gregorii XV, contra eosdem inflictas, perpetuam etiam inhabilitationem incurrant ad præfati sacrificii celebrationem, quodque ejusmodi decretum significetur singulis cujuscunque ordinis superioribus ac præprepositis ad hoc, ut de illo sicuti, et de dictis, aliisque Summorum Pontificum constitutionibus, juxta præscriptum in generali decreto supremæ Inquisitionis die 13 Decembris 1633, semel saltem in anno

feria sexta post octav. Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, in publica mensa, vel in capitulo, ad hoc specialiter convocato; ac insuper in quocunque generali vel provinciali capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato capitulari congressu, suos subditos ac religiosos commonendos curent, ejusdemque commonitionis coram suprema congregatione juratum testimonium exhibeant.

Paulus Antonius Cappellanus, S. Romanæ et universalis Inquisitionis notarius.

(97. Quoad extractionem reorum ad sacræ Inquisitionis officium spectantium a locis immunibus ad quæ forte confugerint vide novissimam constitutionem Bened. XIV, quam ad litteram attulimus supra, verb. *Immunitas*, art. 2, n. 138.

(98. Hic lubet adjicere decreta duo S. Romanæ et universalis Inquisitionis, recens edita, tenoris ut sequitur:

Noi fra Alessandro Pio Sauli da Forlì dell'ordine de' Predicatori, Maestro di sagra teologia, commissario generale della S. Romana ed universale Inquisizione.

Avendo Anna Appollonia Manfredi da Perizzano zitella di anni 30, con studiosa invenzione procurato di essere tenuta in concetto di Santa, con aver vantato visioni, apparizioni di angeli, della santissima Vergine, e di Gesù Cristo, Stimmate, ed altre cose credute prodigiose, e grazie particolari di Dio. E costando dagli Atti fabbricati sopra le cose predette, e dalla di lei confessione giuridicamente fatta in questo Santo Officio dopo la di lei riduzione alle carceri del medesimo, essere stati inganni, iattanze, falsità, e finzioni rispettivamente le asserite di lei visioni, apparizioni di angeli, della santissima Vergine, e di Gesù Cristo, Stimmate, ed altre cose come sopra credute prodigiose, e grazie particolari di Dio.

Per tanto in esecuzione del Decreto della sagra congregazione del Santo Officio, a fine che il pubblico resti disingannato, e per togliere dalle menti di ognuno qualunque falsa credenza della Santità della medesima.

Notifichiamo, e dichiariamo, che la santità della suddetta Anna Appollonia Manfredi è stata affettata, e finta, e le cose predette sono state rispettivamente false, e supposte; e perciò la medesima è stata condannata dal S. Officio alla carcere.

Niuno pertanto ardisca in avvenire di asserire, o tenere la suddetta Anna Appollonia Manfredi come santa per le cose suddette, sotto pena ad arbitrio degli eminentissimi e reverendissimi signori cardinali generali inquisitori.

Dato dal palazzo del medesimo S. Officio questo di 21 luglio 1746.

F. ALESSANDRO PIO SAULI
COMMISSARIO GENERALE DEL S. OFFICIO.

Paolo Antonio Cappellone Notaro.

Die 23 Julii 1726, supradicta notificatio affixa et publicata fuit ad valvas basilicæ Principis apostolorum, palatii Sancti Officii, ac aliis locis solitis et consuetis Urbis, per

me Petrum Remolatum sanctissimæ Inquisitionis cursorem.

DECRETUM,

Feria v, die 23 Novembris 1747.

(99. In congregatione generali S. Romanæ et universalis Inquisitionis habita in palatio apostolico Quirinali, coram sanctissimo domino nostro Benedicto divina Providentia PP. XIV, ac eminentissimis et reverendissimis DD. sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus, in tota republica Christiana contra hæreticam pravitatem generalibus inquisitoribus a sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Proposita causa contra sororem Angelam Franciscam Zappata, monialem professam monasterii S. Claræ, Cherii, et ad præsens degentem in monasterio S. Agnetis civitat. Astæ Pompeiæ, inquisitam ob affectatam sanctitatem, SS. D. Noster, auditis votis supradictorum eminentissimorum et Reverendissimorum DD. cardinalium generalium inquisitorum, decrevit quod dicta soror Angela Francisca detineatur in eodem monasterio S. Agnetis, in quo nunc degit, ipsique fiat præceptum de non accedendo ad cratas, januas, et locutoria monasterii, et de non scribendo epistolas absque superiorissæ licentia, sub pœna, in casu contraventionis in unoquoque ex dictis capitibus, carceris formalis in eodem monasterio ad annum pro qualibet vice; quod diebus Veneris jejunet in pane et aqua per quinquennium, et in sabbatis recitet rosarium integrum beatæ Virginis, usquequo vixerit: insuper quod deputetur ei doctus et prudens confessarius, qui eam instruat et dirigat, nec sine ejus licentia accedat ad sacram synaxim.

Quod præpositus denique Podaverini Carolus Canonica, canonicus Franciscus Cuggia, et sacerdos Gaspar Antonius Bosco, directores olim præfate monialis, acriter moneantur. Tandem, quod hujusmodi decretum publicetur.

Supradictum pontificium decretum a suprema ac sacra congregatione eminentissimorum et reverendissimorum dominorum S. R. E. cardinalium inquisitorum generalium, sub die 2 currentis mensis Decembris, nobis transmissum, ut juxta mentem san-

INSIGNIA.

SUMMARIUM.

1. Insignia concedere canonicis ecclesiæ cathedralis, aut collegiatae, vel concessa mutare non potest episcopus inconsulta Sede Apostolica.—2. Nec etiam de novo concedere almutiam.—3. Nec cappam sine privilegio, et expressa licentia Sedis Apostolicæ.—4. Nec licet novum habitum sive signum a canonicis ecclesiæ cathedralis, seu collegiatae absque Sedis Apostolicæ auctoritate assumi.—5. Insignia deferendi facultas quomodo sit petenda a Papa.—6. Talis facultas deferendi insignia regulariter non conceditur, nisi ex voto sacræ congregationis.—7. Insignium concessio extra casum novæ erectionis ecclesiæ rationabilem causam requirit.—8. Inter alias causas insignia concedendi est divini cultus augmentum, quod est maxime attendendum.—9. Quamvis incongruum sit quod nobiliora insignia con-

FERRAR. IV.

ctissimi domini nostri divina providentia PP. Bened. XIV, publicaretur; ordinamus ipsum typis mandari, et sic impressum publice exhiberi. In quorum, etc.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(100. De origine et progressu inquisitorum vide, si lubet, Van-Espen part. I Jur. Eccles. Univers., tit. 2, c. 3, et rursus part. III, tit. 4, c. 2, et Limbroch. in Historia Inquisitionis, lib. I, per tot.

(101. Jurisdictionem inquisitorum a principio fuisse delegatam, et deinde ad ordinariam accessisse, tradit Petra in Comment. ad Const. Apost. Constit. 16 Innocentii IV, num. 29.

(102. Eam non privativam, sed cumulativam esse, concors est omnium sententia; nam possunt et hodie episcopi procedere in causis fidei. (103. In Hispania vero habere inquisitores privativam jurisdictionem tenent Sanctarell. de hæres. cap. 40, dub. 2, num. 15, Carena de Offic. Sacræ Inquisitionis part. I, tit. 4, § 3, num. 2.

(104. Non aliter tamen episcopus de jure procedere valet in causis fidei quam cum sui capituli consilio, cap. ad abolenda de Hæreticis. (105. Cæterum consuetudine obtinuit ut procedat inconsulto capitulo; Passerin. in cap. *Per hoc*, num. 18, de Hæretic. in 6, Farinac. de Hæres., qu. 186, num. 14.

(106. An et prælati pollentes quasi episcopali jurisdictione procedere valeant in causis fidei, quæstionis est. Affirmant autem Passerin. in cit. cap. *Per hoc*, num. 8, de Hæretic. in 6; Carena de Offic. S. Inquisitionis, p. 1, tit. 6, § 4, num. 14.

(107. Nota vero quod prælati regulares, tametsi habeant eandem quasi episcopalem jurisdictionem, procedere haud possunt in causis fidei contra subditos regulares, ex prohibitione constitutionis Pauli V, quæ incip. *Romanus Pontifex*, ut monent Bordon. in Tribunal. cap. 27, num. 1; Salell. lib. I, cap. 3, Regul. 24, num. 42. (108. Fallitur vero hic auctor dum ait quod prælati regulares habentes quasi episcopalem jurisdictionem procedere nec possint in causis fidei contra subditos sæculares, ut observat card. Petra in comment. ad Constitut. Apostol. Constit. 16 Innocentii IV, num. 20.

cedantur collegiatae quam cathedrali;—10. tamen quandoque insignia nobiliora collegiatae, quam cathedrali conceduntur.—11. Per concessionem cappæ intelligitur concessio etiam usus rocchetti.—12. Cappa est antiquior habitus choralis, et proprius canonicorum.—13. Pro expensis faciendis, aut factis a canonicis pro obtinendo indulto deferendi cappam et rochetum, non possunt alienari bona capituli seu ecclesiæ.—14. Capitulum tenetur exhibere cappas canonicis stante consuetudine, etiam absque solutione.—15. Insignia canonicorum cathedralis et canonicorum collegiatae non conceduntur uniformia, sed diversa.—16. Cappæ et rocchetti usus a instar beneficiarum S. Petri de Urbe, conceditur beneficiatis de massa ecclesiæ cathedralis Urbevetae.—17. Cappæ deferendi privilegium concessum canonicis et capitulo Ferrariensi an